

Nieuwsbrief 60 | november 2020

Torenklanken

Peter Tange tot erelid benoemd. FOTO WIETSKES VAN SOEST

EEN WARM ONTHAAL door Lucie Koelemeijer

Het was een andere Monumentendag dan anders 12 september jl. Het coronavirus is nog steeds onder ons. Het Historisch Genootschap zag zich voor de taak gesteld deze dag op een totaal andere manier te organiseren dan gebruikelijk. Maar wat een verrassing bij binnenkomst in de Stoomhal. De zaal, alle tafeltjes op goede afstand van elkaar en met een vaasje gevuld met zonnige bloemetjes erop, bood een warm onthaal aan de genodigden en de mensen die een bijdrage geleverd hadden aan het boek *Het ABC van weleer*.

Aan Peter Tange, oud-burgemeester intussen, werd op voordracht van het bestuur het erelidmaatschap van het Genootschap verleend.

Na het officiële gedeelte startte de verkoop van het scholenboek over de geschiedenis van de scholen in Wormer en Jisp. Dit vond gretig aftrek. Een verslag van deze dag vindt u op blz. 4. De volgende activiteit staat alweer op de agenda: de uitreiking van het *Jaarboek 2020* aan de leden. Dat kan niet zoals gebruikelijk in de Stoomhal plaatsvinden. Hoe het wel gaat, kunt u lezen op blz. 3.

Verder in dit nummer de Genootschapsdag en het *Jaarboek 2020*, een verhaal over venters in Wormer en de gebruikelijke lijst van schenkingen.

'Wat ben-je lank uit'ebleven? Heb-je schier onderweegies 'edaan?' ■

Uitslag digitale ledenraadpleging

Vanwege de coronacrisis kon de voor 19 maart 2020 geplande Algemene Ledenvergadering (ALV) geen doorgang vinden. Dat had tot gevolg dat er geen besluitvorming heeft plaatsgevonden over de stukken die statutair door de ALV moeten worden vastgesteld. Omdat het niet te verwachten was dat binnen afzienbare termijn wel een ledenvergadering kon worden gehouden, heeft het bestuur besloten gebruik te maken van de Wet Tijdelijke Voorzieningen in verband met de uitbraak van Covid-19 door deze besluiten digitaal aan u voor te leggen.

De stemronde is inmiddels gepasseerd. Er zijn dus 37 stemmen uitgebracht allen met ja en geen enkele stem tegen zodat alle voorstellen zijn aangenomen.

Peter Tange benoemd tot erelid

Eén van de besluiten die in de digitale ALV zijn voorgelegd, was de benoeming van Peter Tange tot erelid van het Historisch Genootschap. Op 12 maart jl. heeft Peter officieel afscheid genomen als burgemeester van Wormerland. Gedurende zijn ambtstermijn heeft Peter zich op meerdere terreinen ingezet voor het behoud van het historisch erfgoed in Wormerland. Zo heeft hij een stimulerende rol vervuld bij de oprichting van het Genootschap en heeft vele malen uitreikingen verricht of eerste exemplaren in ontvangst genomen. Daarnaast heeft hij een belangrijke bemiddelende rol gehad bij de bestuurscrisis en het aanzoeken van een nieuw bestuur. Verder mag ook zeker niet onvermeld blijven dat Peter de stuwende kracht is geweest achter de herbouw van de Beschuitstoren, een aandachtstrekker in de gemeente waarin het Genootschap ook haar onderkomen heeft gevonden. Deze en vele andere verdiensten van Peter heeft het bestuur doen besluiten

de leden voor te stellen om hem tot erelid van het Historisch Genootschap Wormer te benoemen.

Bedankt Karen Dolné

Karen Dolné is jarenlang vrijwilliger voor het Genootschap maar zij heeft besloten om het wat rustiger aan te doen. Karen was vanaf het begin actief als bezorger van *Torenklanken* in een wijk en al snel ook als coördinator voor de steeds grotere groep bezorgers/koeriers. Daarnaast was Karen ook op andere manieren actief als vrijwilliger voor het Genootschap. Zo was zij:

- Coördinator van het ploegje dames dat de koffie/thee verzorgde op de vergaderingen van het Genootschap, de eerste jaren in de Wijngaard;
- verzorger van de oudejaarssurprises voor alle vrijwilligers;
- bezorger van de honderden niet afgehaalde jaarboeken inclusief de bezorging in Noord-Holland boven het Noordzeekanaal;
- bezorger van *Torenklanken* in de 'fietswijk', in buitengebied Wormerland en Purmerend.

Met de bezorging van *Torenklanken* en jaarboeken in het buitengebied heeft Karen het Genootschap veel portokosten bespaard. Wij bedanken Karen voor de tijd en inzet en wensen haar opvolger Agnes van der Weide veel succes. ■

Rechts: Agnes van de Weide.
FOTO AANGELEVERD

GENOOTSCHAPSDAG EN JAARBOEK 2020

Het coronavirus houdt ons nog steeds in de greep. Als gevolg hiervan heeft het bestuur moeten besluiten om de Genootschapsdag 2020 geen doorgang te laten vinden. Normaal zou u tijdens de Genootschapsdag het *Jaarboek* kunnen afhalen. In plaats hiervan ontvangt u het *Jaarboek 2020* gelijktijdig met deze *Torenklanken* bij u thuis bezorgd. Dankzij de vele vrijwilligers en met financiële steun van Stichting Support Cultuur en

Sport Wormerland ontvangt u het *Jaarboek* nu in uw brievenbus. Onze nieuwe coördinator, Agnes van der Weide, heeft er alles aan gedaan om dit mogelijk te maken. Dank aan allen die hieraan hebben meegewerkt.

Veel leesplezier met deze editie van *Torenklanken* en het *Jaarboek 2020*. ■

STICHTING SUPPORT CULTUUR & SPORT WORMERLAND

Iemand, die anoniem wil blijven, heeft in 2002 het initiatief genomen een stichting op te richten die met name het verenigingsleven binnen de gemeente Wormerland wil ondersteunen. Deze heeft dat gepaard laten gaan met het schenken van een substantieel geldbedrag met de bedoeling om jaarlijks het rendement daarvan uit te keren.

De doelstelling van de Stichting Support Cultuur en Sport Wormerland luidt:

De stichting heeft ten doel het financieel ondersteunen en doen ondersteunen van de

in de gemeente Wormerland gevestigde verenigingen en stichtingen die zich bewegen op het gebied van- en zich sterk maken voor de beoefening en uitoefening van cultuur en sport in de ruimste zin des woords, een en ander ter wille van de bevordering van een breed en gezond mogelijk verenigingsleven in de betreffende woongemeenschap.

De 'support' van de stichting kan worden gegeven aan projecten en initiatieven van verenigingen, stichtingen e.d., wanneer deze niet (geheel) gefinancierd kunnen worden uit de normale exploitatie. ■

TERUGBLIK OPEN MONUMENTENDAG door Frans Koelemeijer

Mevrouw De Vries, oud-lerares van School West, met het eerste exemplaar van het ABC van weleer.

FOTO WIETSKES VAN SOEST

Een goed gevulde zaal maakte de uitreiking mee van het eerste exemplaar van onze nieuwe uitgave *Het ABC van weleer*, naar

school in Wormer en Jisp. Vanwege de coronomstandigheden was deze bijeenkomst alleen toegankelijk voor genodigden die op een of andere wijze hadden bijgedragen aan de totstandkoming van de nieuwe uitgave.

Na de inleiding van voorzitter Peter Roos, die de uitslag van de digitale ledenraadpleging bekendmaakte, was het de beurt aan Frans Koelemeijer om de eerste exemplaren van het boek uit te reiken. Die waren bestemd voor Rob Mantel, oud-leerling van de School met den Bijbel en mevrouw De Vries, oud-onderwijzeres van School West. Rob las een stuk voor uit het hoofdstuk over zijn school.

In zijn praatje liet Frans plaatjes zien van School Oost, de houten schooltas van een leerling van die school, Trijntje de Vries (geen familie van mevrouw De Vries), en een foto van de schoolklas van Trijntje uit 1912. Op dat moment wisten we nog niet waar Trijntje op deze foto stond. Later kwamen we bij toeval alle namen tegen. ■

Trijntje de Vries staat op de tweede rij van boven, derde van rechts. FOTO FAMILIE GRAVENSTEIJN

VENTERS IN HET DORP door de redactie

Links kapperszaak Mol, ernaast Rezee, groente en fruit, later Piet de Wit. Verder winkel Strabi, later een snackbar.

FOTO GEMEENTARCHIEF ZAA NSTAD 41.01287

Het is niet eens zo lang geleden dat boodschappen bij mensen thuis bezorgd werden of dat kooplieden en venters aan de deur kwamen om hun waren te slijten. Tot ver in de jaren vijftig van de vorige eeuw zag je ze overal langs de weg, karren met groente, met de hand voortgeduwd door de groenteboer of met een paard ervoor; melkslijters, broodbezorgers met een grote mand voor op de fiets of met een houten handkar, kruideniers, venters met koffie en thee. Heel veel dagelijkse benodigdheden werden thuis bezorgd. Je had de echte venters die hun waren van derden betrokken en uitventten; en er waren de winkeliers die naast hun winkel als extra service ook langs de deur gingen, naar hun vaste klanten. In Wormer had je de Butters (melkslijters), de bakkers Hand, Kaskes, Betjes en Klerk, de groenteboeren Duin en Rezee, om er maar een paar te noemen.

Met het verdwijnen van de vele kleine

winkeltjes als gevolg van de komst van de supermarkten verdwenen zij ook uit het straatbeeld. De SRV-man met zijn bredere sortering hield het langer uit totdat ook deze langzamerhand verdween.

Heden ten dage is er als gevolg van de pandemie een soort revival te constateren. De bekende grootgrutter uit de Zaanstreek bezorgt op bestelling weer boodschappen thuis. De internetbedrijven bezorgen steeds meer spullen aan huis en dan gaat het om meer dan alleen de dagelijkse boodschappen. Maar venters, neen, die zie je niet of nauwelijks meer.

Het paard van Rezee

Cees Gravesteijn weet feilloos de meeste venters in Wormer bij naam te noemen. Zelf heeft hij bijzondere herinneringen aan groenteboer Albert Rezee. Er waren ooit twee Rezees in Wormer: vader en zoon, beide groenteboer. Henk op de Nieuweweg en vader Albert op

Jan de Jong uit Wormerveer ventte in Wormer met koffie en thee van KEG. FOTO CEES GRAVENSTEIJN

Dorpsstraat 55. De familie Rezee was afkomstig uit Uitgeest en vestigde zich in 1914 in Wormer op Dorpsstraat A129 (nu nummer 55), direct naast kapper Mol.

Vader Albert had daar zijn groentezaak, maar hij ging ook langs de deuren met zijn groentekar, voortgetrokken door een Russisch paardje. Cees: 'Wij vroegen eens aan Albert Rezee waarom hij steeds 'br' zei. "Nou, dan stopt hij", was het antwoord. Dat hoorden ook een paar jongens van de School met de Bijbel en die wisten meteen dat dat wel eens een mooie grap zou kunnen opleveren. Een paar dagen later was het zover, Albert Rezee kwam weer langs met zijn groentekar en de jongens met zijn allen riepen: "brrrrrrr!" Het gevolg was dat het paard op hol sloeg; "br" herkende hij maar het langgerekte "brrrrrrr", daar schrok hij behoorlijk van. Meester Ditmars van School West wist het paard tot stilstand te brengen en na overleg met Rezee naar zijn land te brengen, dat achter het toenmalige Groen Geel-veld lag. Daarbij brak Ditmars prompt zijn been en dat betekende voor mij een vrije dag. Een geluk bij een ongeluk! Maar dat viel tegen. De volgende dag stond meester Ditmars weer gewoon voor de klas, zijn been in het gips.'

Ook venters van buiten waren actief in Wormer, zoals Jan de Jong uit Wormerveer. Hij was ooit werkzaam geweest bij Wessanen als zaadsjower. Hij kreeg daar echter een ongeluk waarbij hij een oog verloor. Voor zijn vrouw, nauwelijks geschrokken, was dat het sein dat hij maar venter moest worden voor de firma KEG, groothandel in koloniale waren waaronder koffie en thee.

Kruidenier Haak

Voor de komst van de steeds groter wordende supermarkten had je de kruideniers voor de dagelijkse, merendeels houdbare of 'droge' levensmiddelen. Later verkochten ze ook wel verse levensmiddelen als vleeswaren, melk en groenten. Klaas en Bep Haak hadden van 1952 tot en met 1984 een kruidenierswinkel aan de Dorpsstraat 307 in Wormer. Het uit Oostzaan afkomstige stel had de winkel overgenomen van Piet Bloem.

Kruideniers hadden in de regel een aantal vaste klanten waar ze een keer per week een notitieboekje ophaalden waarin de boodschappen waren opgeschreven. Vaak was het ook nog zo dat de klanten een leverancier uitzochten die 'van dezelfde zuil' was.

Ina Haak: 'Mijn vader had dan ook een folder van de inkoopvereniging bij zich met aanbiedingen en die nam hij dan ook even door. Die folders stopten wij als kinderen ook wel huis aan huis in de bus. En wij kregen toen we op het voortgezet onderwijs zaten ook klanten toebedeeld waar wij de boekjes moesten ophalen en een dag later de doos met boodschappen brengen. Een doos voor- en een doos achterop de fiets. Pa deed dat met de brommer en later met een Volkswagenbusje. De boodschappen werden achterom gebracht. En als er niemand thuis was ook binnengezet, achterdeuren waren altijd open. Tijdens die gesprekjes aan tafel over de boodschappen werd ook huiselijk lief en leed gedeeld, heeft mijn vader wel eens verteld. Maar namen en details hebben we nooit gehoord. Hij hield zijn kaken stijf op elkaar.

Kruidenier Klaas Haak achter zijn winkel aan de Dorpsstraat. FOTO COLLECTIE FAMILIE HAAK

Ook heel gebruikelijk in die tijd was het kopen op de pof. Direct betalen was niet altijd voor iedereen mogelijk. Pas als het salaris of de kinderbijslag kwam, werd er afgerekend. En als mijn vader zag dat iemand echt niet kon

betalen, liet hij het wel eens zitten. Hij was wat dat betreft heel sociaal en is ook niet rijk geworden van zijn winkel.

En eigenlijk was de winkel nooit gesloten. Na sluitingstijd en zelfs op zondag kwamen er ►

Zo begon Jan Dekker zijn melkhandel. Op de foto voor zijn huis staat hij rechts en Maarten Schermer links.
FOTO WATERLANDS ARCHIEF WAT002001182

altijd wel mensen achterom die iets vergeten waren. Of nog een kratje kwamen halen omdat het bier op was. Of we moesten een bestelde ijstaart bij het kerstdiner nog even wegbrengen als de klant geen vriezer had.'

Melkslijter Wim Dam

Wim Dam nam in 1968 de melkhandel van Antoon Meijer aan de Dorpsstraat in Wormer over. Of eigenlijk waren het twee wijken: het Oosteinde en een deel van de Dorpsstraat en een deel van de nieuwbouw rond de Arisstraat. 'Dat was te veel om in één dag te doen omdat je destijds alles achterom bezorgde. De voordeur was alleen voor "trouwtjes en rouwtjes". Daarom sprak ik af dat ik om de dag kwam. En dat werkte prima. De meeste mensen hadden inmiddels wel een koelkast', aldus de voormalige melkventer.

'We hadden drie weken vakantie. Dan nam een ander jouw wijk over. En als je terug was deed jij de wijk voor je collega erbij. In die weken, en mensen herinneren zich dat mischien nog wel, luidde je met een bel als je in de straat was. Die extra mensen achterom bedienen, dat was niet te belopen op een dag.' Wim Dam kwam van IJmuiden waar hij een tijd een kruidenierswinkel had gerund. Dat bracht hem op het idee om in zijn Ford Transit met aanhanger ook wat frisdranken en levensmiddelen mee te nemen.

'Aan huis hadden we ook een koelinstallatie voor de verse melk. Maar op de wagen niet. Je kon dus niet de melk voor de hele dag meenemen. Je ging dus ook nog eens regelmatig naar huis om koude melk te halen. Toch had je natuurlijk mensen die op maandag klaagden dat de melk die je zaterdag ervoor geleverd

had zuur was. Dan hadden ze waarschijnlijk de nieuwe melk bij de oude gedaan. Ach, je keek je klant dan eens aan en stelde voor samensam te doen. En zo kon je weer verder.' Ook bij de melkboer ging veel 'op de pof', dat was een beetje de mode, zegt Wim Dam. 'Op zaterdag rekende je af bij de meesten, dus je zat vrijdagavond rekeningen te maken. En je had er altijd wel mensen tussen die slecht van betalen waren. Toen ik uit IJmuiden wegging stond er f 2.500,- aan rekeningen open. Uiteindelijk heb ik het meeste wel gehad.' Wim Dam kocht toen hij naar Wormer kwam ook een stencilmachine. En daarmee maakte hij dan foldertjes met aanbiedingen die hij aan zijn klanten uitdeelde. 'Dat werkte. Je merkte ook dat de mensen je hier in Wormer wel wat gunden. En je deed ook wat terug. Werd er een kindje geboren dan gaf je

een doos eieren. Ik kreeg mijn zuivel van de melkcoöperatie AMC. Alle andere melkslijters zaten bij de CMC in de Edisonstraat in Wormerveer. Toen bakker Kaskes vroeg of ik hem slagroom wilde leveren omdat hij die lekkerder vond, werd daar en stokje voor gestoken omdat hij niet in mijn wijk zat. Zo ging dat.'

De SRV-wagen en Thuiswinkel

In de jaren zestig kwam de SRV-wagen de straat in rijden, een kleine rijdende supermarkt. De letters SRV staan voor Samen Ratio-neel Inkopen. Later gaf men voor dat het ging om de eerste drie medeklinkers uit het woord 'SeRVice'. In eerste instantie werd de SRV opgezet als een inkooporganisatie. Het concept van de rijdende winkel is bedacht door de latere Philips-topman Cor Boonstra. Hij was van 1966 tot 1974 de eerste SRV-directeur. ►

Cees Dekker met de koperen bel om zijn klanten naar zijn Thuiswinkel te lokken. FOTO FAMILIE DEKKER

Later werd SRV een verkoopformule met folders, spaarpunten en spaarzegels en eigen merken. Reclame werd gemaakt in dagbladen en zelfs op televisie. Het Cocktail Trio maakte een lied voor een tv-commercial. Wie kent niet de slogan 'Leve de man van de SRV, van je hieperdepiep hoeree'? Vooral in kleinere dorpen had de SRV een heel belangrijke functie. Het venten aan huis was aan het aflopen en de SRV-wagen nam deze taak over. De SRV-man was een graag gezien persoon en bracht de boodschappen tot bijna aan de voordeur. Eigenlijk een logisch vervolg op de melkboer, bakker en groenteboer. Met de opkomst van de supermarkten werd het steeds moeilijker voor de rijdende winkel. Bij de grote supermarkten waren de prijzen lager, ze stonden op centrale plekken en er was een veel uitgebreider assortiment. De rijdende winkel moest het hebben van de mensen die niet zelfstandig meer naar de winkel konden en mensen die voor het gemak gingen of van degene die iets in de winkel vergeten was. Cees Dekker uit Wormer kon er goed van leven. Hij was een van de ruim 2000 SRV-venters die in Nederland actief waren. Na strubelingen met de centrale organisatie verlieten de SRV-mannen uit Noord-Holland en ook uit de Zaanstreek de centrale SRV-organisatie en begonnen het concept van de Thuiswinkel. Voor het zover was, was Cees Dekker een melkventer in de oude zin van het woord. Als jonge jongen ventte hij de eerste jaren samen met zijn vader. Later begon hij voor zichzelf. In zekere zin zette hij daarmee het werk van zijn vader, Jan Dekker, voort. Wie kent Jan Dekker niet met zijn Volkswagen en aanhanger langs de deur, waar de melk met een literkan werd getapt uit een grote melkbuis. De melk kwam van de CMC uit Wormerveer en naar gelang de hoeveelheid omzet die een melkventer had, werd het 'melkquotum' bepaald dat uitgevent kon worden. Met de melksanering van 1946 werd een eerste stap

gezet naar regulering van de ambulante melkhandel. Er kwamen zo vaste melkwijken. In Cees' zijn tijd waren er zo'n tien melkventers in Wormer. Iedere venter had zijn eigen wijk en dat werd in onderling overleg geregeld. Concurrentie was er dus niet en mede door het systeem van vaste melkprijzen garandeerde dat een vast inkomen. Wanneer een melkventer stopte, kon je zijn aandeel overnemen en bij een hogere omzet van een van de collega's werd een deel van de meeropbrengst onderling verdeeld. De concurrentie nam echter steeds meer toe, met name door de opkomst van de supermarkt en ook al vanwege het feit dat de melkprijs niet langer centraal werd bepaald. In 1971 begon Cees Dekker zijn eigen SRV-winkel, later rijdende Thuiswinkel, vanuit zijn huis aan de Dorpsstraat. Met een luide bel werden de vaste klanten gewaarschuwd dat hij er was. Het assortiment was flink uitgebreid, niet alleen maar zuivelproducten maar vele andere food en non-foodwaren. 'Maar zeker geen tien soorten closetpapier zoals in de supermarkt', vertelt Cees lachend. Hij gaf daarmee ook aan dat het moeilijk concurreren was met de supermarkt waar de inmiddels meer dan kritische consument het voor het uitkiezen had. Hij maakte lange dagen en vaak was zijn gezin al klaar met het avondeten voordat hij eindelijk aan tafel kon gaan. Op een zeker moment vond hij het wel erg zwaar worden en besloot hij te stoppen. De zaak werd overgedaan aan Hein Noom, de thuiswinkelier die zijn wijk had in Zaandam en later in Oostknollendam. Cees was toen 53 jaar en bepaald niet uitgewerkt. Hij kon aan de slag als stagebegeleider bij het ROC in Zaandam, wel een heel andere tak van sport. ■

SCHENKINGEN door de redactie

- Van Ans van het Kaar-de Wit, etsplaatje met kachelen opschrift P. de Wit. Werd vroeger gebruikt voor advertenties door vader. Programmaboekje *Wormer 700 jaar tol vrij*, twee kleurenfoto's afbraak Van Gelder, exemplaar van de *Zaanlander* 20 januari 1932.
- Van de heer Aten, Golf 12 Wormer, het jubileumboek *Van Gelder Zonen 1784-1934* door dr. Jan de Jongh, uitgegeven door de Erven Bohn NV, Haarlem 1934.
- Van mevrouw E.C. Knaap-Klos, jaargangen personeelsblad *De Eendracht* 1962-1968.
- Van Henk de Wit, krantenknipsels over Wormer en enkele foto's o.a. van Van Gelder.
- Van mevrouw Rozemeijer, kalender *Wormer 700*.
- Van mevrouw Gerda Sluis, Jisp, foto 'flessenactie 1947' van Ons Huis, Wormer.
- Van Jan Klos, Wormer, een oude foto van de Jozefschool.
- Van Andre Drost, Zaandam, oude schoolboekjes en overige schoolmaterialen.
- Van Piet Floris, Wormer, twee schoolrapporten en een vijftal familiefoto's.
- Van een anonieme schenker een miniatuur beschuiststoren onder een glazen stomp, gemaakt t.g.v. 50 jaar Zaanse Bakkersbond.
- Uit de nalatenschap van Niene Mol, oud-ambtenaar van de gemeente Wormer, diverse stukken waaronder twee schilderijtjes van zijn vader Cees Mol van de Beschuitstoren, fotoboeken, boeken over Wormer en de Zaanstreek, waaronder de uitgave van zijn vader Cees Mol, *Uit de geschiedenis van Wormer*.
- Van een anonieme schenker drie foto's van molen De Koker en een krantenknipsel over werkloosheid in Wormer in 1982.
- Van Marion Hofstra, fotoboeken school De Wegwijzer, In de Puntjes en archiefmateriaal o.a. notulen diverse jaren School met den Bijbel.
- Van Marc Lindhout, enige notulenboeken van klaverjasclub De Pit en statuten Wormer Gemeenschap.
- Van Aveline Slooten, Jisp, het boek van H.P. Moelker, *Het dorp aan de rivier De Ghyspe*.
- Van Jan Floris, Wormer, een foto van een kleuterklas Sint Agnes Kleuterschool.
- Van Piet Kramer, Wormer, een foto van de Oostertilbrug, met het fanfarekorps Eensgezindheid ter gelegenheid van opening nieuw weggedeelte.
- Van Marijke Klaasen, Wormer, een doos met knipsels over vooral de Zaanstreek.

Alle schenkers hartelijk dank. Geschonken foto's en dia's zullen door onze fotowerkgroep worden gescand en ingevoerd in de beeldbank van het Waterlands Archief en daarna in beheer worden overgedragen aan dit archief. De overige objecten zullen wij goed bewaren en eventueel gebruiken. ■

Schilderijtje uit de nalatenschap van Niene Mol, oud-ambtenaar van de gemeente Wormer.

AGENDA 2020/2021

► NOVEMBER/DECEMBER 2020

Bezorging Jaarboek 2020 en Torenklanken 60/2020

► MAART 2021

Algemene ledenvergadering

Gaat u verhuizen? Of heeft u een ander e-mailadres? Laat het ons weten!

Schriftelijk: Historisch Genootschap Wormer p/a De Lindeboom 22,
1531 PM Wormer. E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

COLOFON

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer.
Een lidmaatschap kost € 17,50 per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer (eindredactie), Lucie Koelemeijer, Jos Lap,
Wietske van Soest (opmaak)
Redactieadres: Dorpsstraat 176, 1531 HR Wormer
E-mail: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter
Arthur van Haarlem, secretaris
Marc van der Hout, penningmeester
Marc Grandiek
Nico Koelemeijer
Albert Stol

Jaarboek

Redactie: René van Maanen, Els Mak, Nico Koelemeijer,
Dick Pranger
E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Fotowerkgroep

Carla Koetsier, Rita van de Wiel,
Henk Wijngaards

Beschuistorencommissie

Mart Daas, Frans Götz, Frans Hanegraaf, Albert Stol

Commissie OMO 2019

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer, Albert Stol, Henk Wijngaards

Historisch Genootschap Wormer

De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer, 075 - 888 02 79
Opgericht: 14 december 2005
KvK-nummer: 34242956
Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79
E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl
Website: www.genootschapwormer.nl
Facebook: Historisch Genootschap Wormer

